

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning, der er indeholdt i skrivelse af 9. juni 2009 under nummer »Statsstøtte CP 183/2009 — Tyskland, RapidEye AG (Efterfølgende kontrol MSR 1998 — N 416/2002)«, annulleres, for så vidt som Kommissionen i skrivelserne har fastslået, at en støtte med en støtteintensitet på 35 % af bruttosubventionsækvivalentet og et støttebeløb på 44 199 321,36 EURO er ulovlig, og at der kræves en ny anmeldelse af en støtte, som overstiger en støtteintensitet på 30,22 % eller et maksimalt støttebeløb på 37 316 000 EUR.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen godkendte ved beslutning K(2002) 3570 endelig udg. af 2. oktober 2002 en statsstøtte til fordel for RapidEye AG (Statsstøtte nr. N 416/2002 — Tyskland [Brandenburg], støtte til RapidEye AG) i henhold til de multisektorale rammebestemmelser for regionalstøtte til store investeringsprojekter⁽¹⁾, hvori der er fastsat en maksimal støtteintensitet og et maksimalt støttebeløb (herefter »Kommissionens beslutning af 2. oktober 2002«).

Sagsøgeren har i den foreliggende sag anfægtet Kommissionens skrivelse D(2009) 569 af 9. juni 2009 vedrørende statsstøtte CP 183/2009 — Tyskland, RapidEye AG (Efterfølgende kontrol MSR 1998 — N 416/2002). I denne skrivelse blev de tyske myndigheder navnlig opfordret til at overholde den støtteintensitet og det støtteomfang, som er godkendt ved Kommissionens beslutning af 2. oktober 2002, og til at bekræfte, at samtlige udbetalte beløb, som overstiger disse maksimale værdier, er krævet tilbagebetalt af støttemodtageren.

Sagsøgeren har gjort fem anbringender gældende til støtte for søgsmålet.

Sagsøgeren har for det første anført, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 87 EF og 88 EF samt af artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999⁽²⁾, eftersom en statsstøtte med en støtteintensitet på indtil 35 % ifølge sagsøgeren er omfattet af Kommissionens beslutning af 2. oktober 2002.

Sagsøgeren har endvidere anført, at Kommissionen har misbrugt sin skønsbeføjelse ved kun at ville tillade en støtte med en støtteintensitet på indtil 35 %, hvis der indgives en ny anmeldelse, hvilket er i strid med beslutningen af 2. oktober 2002.

For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, eftersom sagsøgeren har fuldført de investeringer, der skulle fremmes ved støtten, i tillid til, at der var godkendt en støtte med en støtteintensitet på indtil 35 %.

Herudover gøres subsidiært en krænkelse af artikel 88, stk. 3, gældende. Sagsøgeren har i den forbindelse gjort gældende, at selv om Kommissionens beslutning af 2. oktober 2002 skulle fortolkes således, at den kun tillader en maksimal støtteinten-

sitet på 30,22 %, udgør en forhøjelse til en intensitet på 35 % en så uvæsentlig ændring af støtten, at der ikke er behov for en fornyet anmeldelse.

Endelig gør sagsøgeren mere subsidiært gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 3 i forordning nr. 800/2008⁽³⁾. Sagsøgeren foreholder navnlig Kommissionen, at den insisterer på en fornyet anmeldelse ved en forhøjelse af støtten til 35 % af den maksimale støtteintensitet uden at prøve, om støtten er fritaget i medfør af artikel 3 i forordning nr. 800/2008.

⁽¹⁾ EFT 1998 C 107, s. 7.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) Nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel [88 EF]. (EFT L 83, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6.8.2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (Generel gruppefritagelsesforordning) (EUT L 214, s. 3).

Sag anlagt den 25. august 2009 — Novartis mod KHIM — Sanochemia Pharmazeutika (TOLPOSAN)

(Sag T-331/09)

(2009/C 267/128)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Novartis AG (Basel, Schweiz) (ved Rechtsanwalt N. Hebeis)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sanochemia Pharmazeutika AG

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 18. juni 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1601/2007-1) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Sanochemia Pharmazeutika AG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »TOLPOSAN« for varer i klasse 5 (ansøgning nr. 4 134 383)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Novartis AG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den internationale registrering af ordmærket »TONOPAN« for varer i klasse 5 (nr. 227 508)

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da der er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 20. august 2009 — Electrabel mod Kommissionen

(Sag T-332/09)

(2009/C 267/129)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Electrabel (ved advokats M. Pittie og P. Honoré)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Principalt annulleres beslutningen i det hele.
- Subsidiært annulleres den anfægtede beslutnings artikel 2 og 3, eller i hvert fald nedsættes den bøde, sagsøgeren blev pålagt i henhold til den anfægtede beslutnings artikel 2.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål har sagsøgeren principalt nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 10. juni 2009 K(2009) 4416 endelig udg., hvorved Kommissionen fastslog, at sagsøgeren havde overtrådt artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾ ved at foretage en fusion på fællesskabsplan, inden den anmeldte den, og inden den blev erklæret forenelig med fællesmarkedet. Sagsøgeren har subsidiært nedlagt påstand om annullation eller i hvert fald nedsættelse af den bøde, virksomheden blev pålagt i henhold til den anfægtede beslutnings artikel 2.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet påberåbt sig fire anbringender:

- Den pågældende overtrædelse er kvalificeret urigtigt, da der er sket en sammenblanding af overtrædelse som følge af manglende anmeldelse og den antciperede gennemførelse af fusionen, og begrundelsen er derfor selvmodsigende i forhold til kvalificeringen af overtrædelsen og fastsættelsen af dens reelle varighed.
- Der er sket en tilsidesættelse af artikel 3, stk. 3, og artikel 14, stk. 2, i forordning nr. 4064/89 samt af retningslinjerne vedrørende fusionsbegrebet, da det er fastslået, at Electrabel overtog enekontrollen på et faktisk grundlag med Compagnie Nationale du Rhône den 23. december 2003. Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen i) har udeladt væsentlige forhold i sagen, navnlig Compagnie Nationale du Rhône's offentlige karakter, ii) ufuldstændig og urigtigt har anvendt definitionen af begrebet enekontrol på et faktisk grundlag, som den har fastlagt i sine retningslinjer om begrebet fusion, (iii) flere gange har anlagt åbenbart urigtige skøn vedrørende særligt Compagnie Nationale du Rhône's ledende organer.
- Kommissionens beføjelser til at pålægge en sanktion i denne sag er forældede.
- Der er sket en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, princippet om god forvaltningsskik og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, da sagsøgeren er pålagt en så stor bøde for en overtrædelse, der ikke har påvirket konkurrencen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21.12.1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EFT L 395, s. 1, genoptrykt i sin helhed i EFT 1990, L 257, s. 13, som berigtiget).

Sag anlagt den 20. august 2009 — Republikken Polen mod Kommissionen

(Sag T-333/09)

(2009/C 267/130)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved M. Dowgielewicz, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber